

αὐτοῦ τὸ ἕτερον ἀπὸ τοῦ ἑτέρου Μέλισσος 9 εἰ δὲ ἔχει π ά χ ο ς, ἔχοι ἂν μόρια, καὶ οὐκέτι ἐν εἴῃ. Πρβλ. παχύς.

παχύς 1. Χονδρός, fat, Διογένης 6.20-21 ἡ δὲ μεγίστη αὐτῶν (sc. τῶν φλεβῶν) ὅπισθεν τείνει τοῦ μηροῦ καὶ ἐκφαίνεται π α χ ε ῖ α· ἑτέρα δὲ εἴσω τοῦ μηροῦ μικρὸν ἦττον π α χ ε ῖ α ἐκείνης **2** (συνών. πυκνός, ἀντίθ. ἀραιός, μανός). Πυκνός, thick, Πυθαγόρειοι 1a (DK I 449,22) καλοῦσι δὲ τὸν μὲν ἄερα ψυχρὸν αἰθέρα, τὴν δὲ θάλασσαν καὶ τὸ ὑγρὸν π α χ ὺ ν αἰθέρα Διογένης 6.48 τὸ δ' αἷμα τὸ μὲν π α χ ὺ τ α τ ο ν ὑπὸ τῶν σαρκωδῶν ἐκπίνε-ται ὑπερβάλλον δὲ εἰς τοὺς τόπους τούτους λεπτὸν καὶ θερμὸν καὶ ἀφρῶδες γίνεται. Πρβλ. πάχος.

πέδαι. Δεσμά, fetters, Παρμενίδης 8.14 Δίκη χαλάσασα πέ-δ η σ ι ν .

πεδᾶν. Δένω/ἀναγκάζω, bind/constrain, Παρμενίδης 8.37 ἐπεὶ τό γε Μοῖρ' ἐ π έ δ η σ ε ν οὔλον ἀκίνητόν τ' ἔμεναι 10.6 εἰδήσεις δὲ καὶ οὐρανὸν ἀμφὶς ἔχοντα ἔνθεν [μὲν γὰρ] ἔφν τε καὶ ὥς μιν ἄγουσ(α) ἐ π έ δ η σ ε ν 'Ανάγκη πείρατ' ἔχειν ἄστρον.

πείθειν. Πείθω, persuade, Παρμενίδης 1.16 τὴν δὴ παρφά-μεναι κοῦραι μαλακοῖσι λόγοισιν π ε ῖ σ α ν ἐπιφραδέως 'Αρ-χύτας 3.14 π ε ῖ σ α ς ὅτι οὐ δυνασοῦνται λαθεῖν. || **πείθεσθαι 1.** 'Υπακούω, obey, 'Ηράκλειτος 33 νόμος καὶ βουλῇ π ε ῖ θ ε-σ θ α ι ἐνὸς Δημόκριτος 248 ὁ νόμος ... τοῖσι γὰρ π ε ι θ ο μ έ-μ έ ν ο ι σ ι τὴν ἰδίην ἀρετὴν ἐνδείκνυται **2.** Πείθομαι, be persua- ded, 'Ηράκλειτος 104 δήμων ἀοιδοῖσι π ε ῖ θ ο ν τ α ι 'Εμπεδοκλῆς 2.5 αὐτὸ μόνον π ε ι σ θ έ ν τ ε ς. || Παρμενίδης 8.39 ὅσσα βρο-τοὶ κατέθεντο π ε π ο ι θ ό τ ε ς εἶναι ἀληθῆ.

πειθώ. Πειθώ, persuasion, 'Εμπεδοκλῆς 133.3 π ε ι θ ο ὺ ς ἀνθρώποισιν ἀμαξιτὸς εἰς φρένα πίπτει Δημόκριτος 51 ἰσχυρό-τερος ἐς π ε ι θ ῶ λόγος πολλαχῇ γίνεται χρυσοῦ 181 κρείσσοων ἐπ' ἀρετὴν φανεῖται προτροπῇ χρώμενος καὶ λόγον π ε ι θ ο ῖ ἥπερ νόμῳ καὶ ἀνάγκῃ. λάθρῃ μὲν γὰρ ἀμαρτέειν εἰκὸς τὸν εἰργμένον ἀδικίης ὑπὸ νόμον, τὸν δὲ ἐς τὸ δέον ἡγμένον π ε ι θ ο ῖ οὐκ εἰκὸς

οὔτε λάθρη οὔτε φανερώς ἔρδειν τι πλημμελές. || Πειθώ. Πειθῶ (προσωποπ.), Persuasion (personif.), Παρμενίδης 2.4 ἡ μὲν ὅπως ἔστιν τε καὶ ὥς οὐκ ἔστι μὴ εἶναι, Πειθοῦς ἔστι κέλευθος (Ἀληθείη γὰρ ὁπηδεῖ).

πειρᾶσθαι. Δοκιμάζω/ἐπιχειρῶ, try/attempt, Ἡράκλειτος 1 περὶ ὧ μ εν ο ι καὶ ἐπέων καὶ ἔργων τοιούτων, ὁκοίων ἐγὼ διηγέυμαι. || Δοκιμάζομαι, be tested, Δημόκριτος 100 ὅτε μὴ διαμένουσιν ἐπὶ πολλὸν οἱ περὶ α θ έ ν τ ε ς φίλοι, δύστροπος.

πεῖσμα. Μίσχος/πρόσδεμα, stalk/cable, Δημόκριτος 148 ὁ γὰρ ὀμφαλὸς πρῶτον ἐν μήτρῃσιν ... ἀγκυροβόλιον σάλου καὶ πλάνης ἐμφύεται, πεῖσμα καὶ κλῆμα τῷ γεννωμένῳ καρπῷ καὶ μέλλονται.

πέλαγος. Πέλαγος/θάλασσα, open sea/sea, Ἐμπεδοκλῆς 50 Ἴρις δ' ἐκ πελάγους ἄνεμον φέρει ἢ μέγαν ὄμβρον.

πελάζειν. Πλησιάζω/συνάπτομαι, approach/keep close to, Παρμενίδης 8.25 τῷ ξυνεχὲς πᾶν ἔστιν· ἐὼν γὰρ ἐόντι πελάζει. Πρβλ. συνέχεσθαι.

πέλιν 1. Γίνομαι/συμβαίνω, become/happen, Ξενοφάνης 2.18 ῥώμης ὅσσ' ἀνδρῶν ἔργ' ἐν ἀγῶνι πέλει. || πέλεσθαι. Ἐμπεδοκλῆς 21.7 ἐν δὲ Κότῳ διάμορφα καὶ ἄνδιχα πάντα πέλονται 68 μηνὸς ἐν ὀγδοάτῳ δεκάτῃ πύον ἔπλετο λευκὸν 81 οἶνος ἀπὸ φλοιοῦ πέλεται σαπὲν ἐν ξύλῳ ὕδωρ 110.7 οἶα κατ' ἀνδρας μυρία δειλὰ πέλονται 2 (συνών. εἶναι). Εἶμαι/ὑπάρχω, be/exist, Παρμενίδης 6.8 οἷς τὸ πέλειν τε καὶ οὐκ εἶναι ταῦτὸν νενόμισται κοῦ ταῦτὸν 8.11-18-45 οὕτως ἢ πάνταν πέλεναι χρεὼν ἔστιν ἢ οὐχὶ ... τὴν δ' ὥστε πέλειν καὶ ἐτήτυμον εἶναι ... τὸ γὰρ οὔτε τι μεῖζον οὔτε τι βαιότερον πέλεναι χρεὼν ἔστι τῇ ἢ τῇ. || πέλεσθαι. Ξενοφάνης 16.2 Αἰθίοπες τε (θεοὺς σφετέρους) σιμοὺς μέλανάς τε Θρηῆκές τε γλανκοὺς καὶ πυρρούς (φασὶ πέλεσθαι) 38.2 εἰ μὴ χλωρὸν ἔφυσε θεὸς μέλι, πολλὸν ἔφασκον γλύσσονα σῦκα πέλεσθαι Ἐμπεδοκλῆς 13 οὐδέ τι τοῦ παντὸς κενεὸν πέλει οὐδὲ περισσὸν 21.2 εἴ τι καὶ ἐν προτέρῳσι λιπόξυλον ἔπλετο μορφῇ 42.3 ἀπεσκήφωσε δὲ γαίης τόσσον ὅ-